

at gå ud og fortælle, hvordan det er gået de andre gange, når man har skåret ned, at det har været med til at sætte noget skub i systemerne, og at det har været med til at forhindre, at folk er gået alt for lang tid i dagpengesystemerne?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Ja, det overrasker mig jo ikke, at hr. Ole Sohn i sin tale ligesom proklamerer, at tusinder vil falde ud af dagpengesystemet, men der er en ting, der ligesom har en anden klang her, for tidligere var der en mistro til, at arbejdsgiverne ikke kunne løse opgaven, og nu hører jeg lige pludselig, at mistroen er flyttet over til a-kasserne. Man har ikke tillid til, at a-kasserne kan løse denne opgave med at aktivere de ledige og sørge for, at de ikke kommer så langt hen i systemet, at de falder ud af dagpengereglerne.

Så tror jeg faktisk, at der er mange sammen med mig på 45 og 50 år, der gerne vil have sig frabedt at blive kaldt ældre på arbejdsmarkedet, fordi man måske har fået lidt grå hår og fylder lidt godt på bagdelen. Jeg vil ikke finde mig i, at jeg ikke har de samme rettigheder og de samme pligter, som de yngre har på arbejdsmarkedet, og det synes jeg SF skulle begynde at bekymre sig om i stedet for.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil godt kvittere for det indlæg, som hr. Ole Sohn kom med. Han sagde, at han ville konstruktivt gå ind i drøftelsen omkring det her, og så sagde han noget omkring det her med at være kritisk og være negativ over for nogle ting.

Jeg må sige til hr. Ole Sohn, at de andre gange, hvor vi har lavet justeringer i arbejdsmarkedspolitikken, har vi også haft det her fremme, og dér har vi ikke haft parterne med som direkte medspillere. Det føler jeg er forandringen den her gang, som har ført til, at der ligger en vis styrke i og tro på, at det kan blive gennemført.

De andre gange har vi gjort det, at vi har afsat nogle millioner kroner via satspuljeforliget, som SF selv var med i, til netop at gøre en særlig indsats for de grupper, som kunne gå hen og falde ud, men mig bekendt blev det aldrig aktuelt at bruge én krone, selv i de forværrede arbejdsløshedssituationer, der var, da vi omkring dagpengesituationen gik fra de 9 år og så ned til de 5 år.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg havde med lidt spænding ventet på den ordførertale, hr. Ole Sohn skulle holde. Lige nu er hr. Ole Sohn jo ny, og det er jo sådan, at en gang imellem er det jo, at det gamle ordsprog kommer til at gælde: Forandring fryder.

Men når jeg tænker tilbage på, hvad SF stod og sagde her på talerstolen i 1994, og hvad der blev sagt i 1996, så kan jeg konstatere, at hr. Ole Sohn har fundet præcis den samme ordførertale eller stift frem fra dengang, hvor man også stod her og talte og råbte og skreg om den sociale massegrav osv. – 70.000, 80.000 og 100.000 ville ryge ud over kanten og ned i den sociale massegrav, men dette har absolut ikke været tilfældet.

Det er præcis det samme, vi hører her i dag fra hr. Ole Sohns side, og jeg synes, at man i SF burde tænke en lille smule over, om ikke det var på tide, at man fandt en anden stift at sætte på.

Der er jo ikke nogen som helst realisme i det, når man står her og påstår, at nu vil vi smide en masse mennesker over i det sociale system. Socialdemokratiet har i det her sagt: Vi laver ikke det her med det formål at smide folk over i det sociale system. Vi laver det her med det formål at holde mennesker så langt væk som overhovedet muligt fra det sociale system.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg ved ikke, om det er sådan, at cd-afspilleren ikke er kommet til Kalundborg, men den stift, som jeg havde på min gramofon, eksisterer ikke længere, fordi den var slidt, så derfor er jeg gået over til en cd-afspiller.

Jeg undrer mig egentlig også over, at hr. Poul Erik Dyrland, hr. Ole Vagn Christensen og fru Anne-Marie Meldgaard har forberedt deres spørgsmål til mit indlæg, inden jeg holdt talen, for jeg gjorde netop utrykkelig opmærksom på, at man ikke kunne sige, hvor mange der går ud. Jeg har ikke talt om, at der er tusinder, der ryger ud af dagpengesystemet, for det tror jeg ikke at der er.

Jeg talte om, at der er tusinder, der kommer til at leve i utryghed, og hvis hr. Poul Erik Dyrland, hr. Ole Vagn Christensen og fru Anne-Marie Meldgaard ville gøre sig den ulejlighed at tage ud og prøve at diskutere det med nogle af de grupper i de faglige organisationer, som lever i den utryghed, vil man høre det gang på